No. 2825 Zaterdag 27 Februari 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Koloniale Raad.

De Heer Bichon gaat heen.

In de zitting van Dinsdagavond heeft in de Raad de verkiezing plaats gehad van candidaten in verband met het periodiek aftreden van de heren J. H. Sprockel, E. C. Martijn en Mr. F. Ph. Bichon van IJsselmonde.

Op de Heer Sprockel werd als eerste candidaat negen stemmen uitgebracht en een stem op de heer J. F. G. Mensing.

Als tweede candidaat verkreeg de heer J. F. G. Mensing tien stemmen.

De heer E. Martijn verkreeg negen stemmen, terwijl een stem werd uitgebracht op de heer J. M. J. Ellis.

De Heer J. M. J. Ellis verkreeg als tweede candidaat acht stemmen, terwijl de heren Elias Rohmer en Jose Kroon ieder een stem verkregen.

Toen de candidatuur van Mr. Bichon van IJsselmonde in stemming zou worden gebracht, verzocht Mr. Bichon het woord en gaf als zijn wens te kennen, dat hij niet voor herkiezing in aanmerking wilde komen.

De Heer J. Cohen Henriquez zeide dit met leedwezen te hebben vernomen. Aangezien Mr. Bichon nog enige tijd aan de beraadslagingen zal blijven deelnemen, zal spr. later de gelegenheid vinden om van hem afscheid te nemen.

Met tien stemmen werd vervolgens de heer C. W. J. Jonckheer als eerste candidaat voorgedragen, terwijl de heer C. M. Boom als tweede candidaat negen stemmen verkreeg en de heer Th. Kraft één stem.

Met groot leedwezen vernemen wij dit aftreden van Mr. Bichon van IJsselmonde in wie de Raad zeker een zijner beste leden verliest.

We zijn het wel heel dikwijls niet eens geweest met de Hr. Bichon, zoals genoeg gebleken is uit onze Raadsverslagen. Onze beginselen zijn nu eenmaal anders, maar voor de persoon van de Hr. Bichon hadden wij steeds de grootste waardering. We konden hem noemen, gelijk Schaepman eens een zijner politieke tegenstanders, „een vriend en vijand tevens".

Dikwijls ook hebben we ronduit onze oprechte erkenning uitgesproken voor de wijze, waarop hij de onderwerpen had bestudeerd en zijn stof waarlijk alleszins meester was. En het was dan ook immer met de grootste belangstelling, dat naar zijn woorden werd geluisterd.

Wanneer wij de notulen van de openbare beraadslagingen naslaan, dan valt verreweg het leeuwenaandeel op naam van Mr. Bichon en dit niet alleen in quantiteit, maar veelal ook in qualiteit.

En dan wordt nog het grootste werk door de Raad verricht in de afdelingen, waarover het grote publiek onkundig blijft, maar waarvan we wel weten, dat de Hr. Bichon er niet tegen op zag, om niet alleen aan enkele artikelen, maar aan hele verordeningen nieuwe vorm te geven, waarmee het Bestuur veelal ten zeerste gebaat was.

Men kon versteld staan, hoe de Hr. Bichon de tijd vond om op zulk een grondige wijze de cura van zijn raadslidmaatschap waar te nemen, maar hij deed het en had daardoor een invloed op zijn medeleden als weinig anderen.

Steeds was ook de Hr. Bichon present en het waren wel zeer gewichtige redenen, was hij in de Koloniale Raad niet op zijn post. En wanneer de voorzitter vroeg, of niemand der leden het woord verlangde, dan ging steeds zijn blik naar de rechterzijde, waar de Hr. Bichon meestal wel wat te zeggen had.

Nogmaals zijn heengaan betreuren wij ten zeerste, en is voor de Raad een groot verlies.

Met het heengaan van de Hr. Bichon, wordt in de raad tevens een periode gesloten, dat de Olie een vertegenwoordiger had in onze Koloniale Raad en welke een tiental jaren geleden begon toen Gouverneur Brantjes buiten de voordracht om Mr. Eskes van de C.P.I.M. tot raadslid benoemde.

Men kon in die dagen van zekere zijde dit beschouwen als een liebaugeln" zijde het groot-kapitaal. Van een andere zijde en wellicht met meer recht werd het gezien als een welbegrepen manoeuvre om dat kapitaal zo hecht en zo lang mogelijk aan Curaçao te binden in belang van dit gebiedsdeel zelf.

En al hebben deze vertegenwoordigers zeker de belangen gediend van hun Maatschappij, zij hebben daarbij ook Curaçao gediend, waar in vele gevallen de welvaart en het belang van de olie samenvalt met de welvaart en het belang van dit gebiedsdeel.

Maar ook voor andere belangen hebben deze vertegenwoordigers een open oog gehad. De behandeling der jaarlijkse begrotingen getuigen ervan.

Verder hebben beide Heren door hun debatten en redevoeringen het aanzien van de Raad aanmerkelijk verhoogd en de belangstelling zeer vergroot. Hun algemene beschouwingen stonden zeer dikwijls op hoog peil en van hun principiële debatten, ofschoon we het er dikwijls niet eens mee waren, hebben we veel genoten en ook veel geleerd.

We mogen hier ook wel onze dank uitspreken voor de waarderende woorden, welke beide vertegenwoordigers, wanneer de gelegenheid zich voordeed, gaven aan de arbeid der Missie. We zouden menen ernstig te kort te doen, wanneer wij bij deze gelegenheid, deze niet dankbaar herinnerden.

We zullen ons niet begeven op het gebied van gissingen, welke belangen van de Olie geschaad werden of zouden kunnen worden door het verder zenden van een vertegenwoordiger in de Raad, maar wij voor ons vinden het jammer dat hun stem niet meer gehoord wordt en de Raad zal node deze in de toekomst missen, vooral ook daar de keuze van goede raadsleden niet zo ruim is, zoals telkens bij verkiezingen van candidaten blijkt.

Wat is de waarheid in Spanje?

Verdeeldheid onder de Katholieken.

Wanneer we geregeld de Correspondenties volgen die in de Europeese pers over Spanje geschreven worden, dan blijkt het wel dat de situatie daar zeer moeilijk voor een buitenstaander te beoordelen is.

En heel bijzonder is dit voor de houding welke de Katholieken aannemen in de burgeroorlog.

We hebben verschillende malen reeds gewezen op de houding van de Basken, de beste Katholieken van Spanje, die strijden aan de zijde van Caballero tegen de regering van Franco.

Maar er zijn ook nog andere Katholieken die in hun houding de Basken volgen.

Enkele weken geleden heeft de Boletin Comercial een artikel overgenomen uit de Haagse Post, waarin de houding werd besproken van Angel Ossorio y Gallardo, de nieuwe gezant in Engeland.

Zaterdagmorgen beluisterden wij in de radio van de uitzetting van een Spaans priester in den Haag, die enige tijd de gast was van de gezant aldaar en ook in Nederland sterke propaganda maakte voor de regering van Caballero.

We menen goed te doen onze lezers nadere inlichtingen daaromtrent te verstrekken aan de hand van een artikel uit „De Tijd" over de positie der Spaanse Katholieken, die aan de zijde der Regering staan.

Zo is de nieuwe zaakgelastigde van de Spaanse Regering in Den Haag José Maria de Sempbrun Gurrea een overtuigd en voorbeeldig Katholiek en ook de nieuwe gezant in Engeland, die we reeds noemden. Angel Ossorio y Gallardo is een man, aan wiens rechtgelovigheid „De Tijd" niet twijfelt. Het blad staat daarmee voor een ernstig probleem; het acht bij bovengenoemde personen en bij nog zovelen meer die als goede Katholieken de zijde der Regering kozen, een gewetensconflict aanwezig.

„Al deze personen, waaronder een aantal geestelijken, hebben dus openbaar de partij van de linksen gekozen. Nog eens: men kan hun hierin ongelijk geven, doch daarmede is het vraagstuk niet opgelost. Er dient bij zulke ernstige mensen een verklaring van hun houding te worden gezocht, ook indien men niet met deze houding instemt, en indien men uitgaat van de simpele veronderstelling, dat alleen aan de zijde van Franco de werkelijke belangen van het katholicisme worden behartigd. Hoe meer men zelfs naar dit inzicht neigt, hoe dubbelzinniger en problematischer de houding van de genoemde links-gerichte katholieken wordt, en hoe hoger derhalve een verklaring van de houding nodig is.

Een proeve van zulk een verklaring gaf de nieuwe Spaanse zaakgelastigde José Maria de Sempbrun Gurrea in 't tijdschrift „Esprit" (geredigeerd door Emmanuel Mounier) van 1 November 1936 onder de titel „La Question d'Espagne Inconnue", terwijl in het nummer van 1 Januari 1937 dezelfde schrijver een reconstructie-programma publiceert, grotendeels ontleend aan zijn brochure „De wegwijzer zonder weg", die op de vooravond van de revolutie, n.l. in Juli 1936 het licht zag."

Welke motieven nu hebben J. M. de Sempbrun Gurreau naar links gedreven?

„Het was, dit sta voorop, geen hatelijk anti-clericalisme. Het was geen rancune of ressentiment tegen de hogere geestelijkheid. De heer de Semprun is tijdens het republikeinse bewind gedurende ruim zes maanden Gouverneur van de stad Toledo geweest en hij werd tot deze betrekking benoemd op grond van het feit, dat in Toledo de primaat van Spanje zetelt. De Regering wist niemand te vinden, die meer geschikt was tot de noodzakelijke onderhandelingen met deze prelaat dan J. M. de Sempbrun. Juist als overtuigd katholiek van onverdachte reputatie werd hij tot deze positie gekozen".

„De Tijd" wijst er dan op, dat men de Spaanse politiek niet vereenzelvigen mag met bijv. de Nederlandse, waar alle Katholieken een staatkundige eenheid vormen.

„Van een Spaanse katholieke eenheid was geen sprake, ook niet onder Gil Robles, die trouwens als verwerkelijker van de Katholieke beginselen in de politiek volslagen mislukte, alle goede bedoelingen ten spijt. Strikt genomen is in Spanje iedereen Katholiek. Ook de linksen, die kerken in brand staken, zijn geboren en gedoopte Katholieken. Ook de rechtsen, die een groot aantal Baskische priesters fusilleerden, zijn Katholieken".

Om de situatie aan zijn lezers enigszins duidelijk te maken, grijpt het blad in de geschiedenis van ons vaderland te-

JOURNALISTEN AAN HET FRONT. Journalisten uit verschillende landen, die aan het front bij Madrid verblijven, zijn de kranten aan 't lezen door het regeringsleger achtergelaten na een terugtocht.

De 99 ongelukken van CHARLIE.

De ex-secretaris van Charlie Chaplin, Carythe, F. Robinson, heeft in de Verenigde Staten een werk gepubliceerd getiteld: „De waarheid over Charlie Chaplin met de bijtitel: „Zijn leven, zijn liefde en zijn ongelukken."

Een medewerker van het Milaanse dagblad: „Corriere della Sera". Filippo Sacchi, die Charlie Chaplin en zijn secretaris persoonlijk heeft gekend, haalt enkele fragmenten aan om tot nog toe onbekende anecdoten over Charlie te vertellen.

Charlie is een beroemd persoon.

Wij hebben Charlie gezien als emigrant, Charlie als politiebeambte, Charlie als 'n groot acteur en Charlie als afgod der dwazen. Hij is onzegbaar rijk. Met één film: „Het licht der stad" verdiende hij twee millioen dollars in zes maanden. Hij reist als een nabob en heeft een Chinese huisknecht, genaamd Kono, die hem iedere avond moet ontkleden en als een kind in bed stoppen. Dan heeft hij een secretaris met een haviksneus en een gouden bril die Robinson heet en hem op zijn wenken moet gehoorzamen. Charlie is een beroemd mens; hij speelt met een universele reputatie, en zijn meest gewone handelingen en gestie's worden voortdurend gecontroleerd en door de pers over geheel de wereld bekend gemaakt. Charlie is publiek verantwoordelijk voor al zijn daden en zijn succes en carrière hangen er vanaf.

Welnu, Charlie is Charlie, d.w.z. een gelukkig niet verantwoordelijk wezen. Hij is absoluut niet in staat, om zich in sociale kringen te bewegen; hij is de onnozele, die meest ernstige dingen beziet en de onbenullige en onbarmhartige blik van een kind. Daar hij de eerste vereiste, zich niet te laten beinvloeden door zijn beroemdheid niet bezat, is het daaraan te wijten, dat hij zoveel ongelukken heeft gehad.

Een van de aardigste „gags" van Charlie was zijn aankomst te Southampton bij zijn eerste Europese reis in 1921. Zodra Charlie vernam dat de burgemeester van Southampton hem officieel met zijn behouden aankomst aan boord zou komen feliciteren en hij daarbij ook enige woorden zou moeten spreken, verloor hij alle eetlust en kon niet meer slapen. Die „enkele woorden" brachten hem totaal in de war. Op de vooravond van de grote dag klopte Charlie bij zijn secretaris Robinson aan, en deed hem het voorstel bij aankomst de boot onmiddellijk en incognito te verlaten. Zij zouden zich dan als eenvoudig matroos verkleden. Maar Robinson weigerde en Charlie keerde wanhopig naar zijn hut weer. Een uur lang hoorde Robinson hem repeteren: „Mijnheer de Burgemeester..." „Excellentie, ik ben waarlijk... gelukkig..."

In de vroege morgen besloot hij naar bed te gaan. Toen Robinson een uur voor de ceremonie Charlie kwam wekken, vond hij de kamer bezaaid met velletjes papier, waarop stukjes zin stonden, die alle begonnen met: „Mijnheer de Burgemeester... Excellentie..."

Hij vroeg hem op te staan en zich aan te kleden. Toen leidde hij hem gehuld in een plaid voor de Lord-Mayor, die, hoog van gestalte was, omringd door een groep ceremoniële heren, allen van dezelfde hoge gestalte. De Lord Mayor feliciteerde Charlie in korte bewoordingen met diens behouden aankomst. Charlie antwoordde: „Excellentie, ik ben zeer geroerd door Uw redevoering. Ik dank U."

Het is teveel voor Charlie.

Ten overstaan van die grote wereld, die hem beheerst, hem omkoopt en hem dwingt, die grote mannen, die autoriteiten, de journalisten-legers, die wanzinnige menigten, gedroeg de beroemde Charlie zich zoals de vagebond Charlie zich gedroeg tegenover de agenten met vreselijke snorrebaarden en de apachen met de enorme biceps: nu eens verkeerde hij in een erbarmelijke paniek, dan weer in een goddelijke onbezorgdheid. Zijn vrees voor de journalisten is wonderlijk. Die angst was zó groot, dat hij telkens wanneer hij in een grote stad aankwam gebeurtenissen en orders moest verzinnen, om te ontkomen aan het zenuwachtige maar rituële interview, dat voor alle beroemde reizigers in de Anglo-Saksische landen een verplicht iets is geworden. Deze vrees openbaarde zich dikwijls door de klassieke achtervolgingen o.a. op de dag van zijn huwelijk met Lita Crey, toen hij, om de journalisten en fotografen, die zich in dezelfde trein bevonden als hij, te ontvluchten, met de machinist had afgesproken om bij het station waar hij zijn auto had laten komen, wat langzamerhand te rijden. Hij liet zich toen op de bagage vallen en liep, zo hard hij kon dwars door de maisvelden, gevolgd door Lita die buiten adem was en de duivelse journalisten die, zodra zij de vlucht bemerkten erin waren geslaagd met hun verwenste fototoestellen uit de rijdende trein te ontsnappen. Een van Charlies grootste dwaasheden was, een invitatie voor een diner bij de Engelse Eerste Minister aan te nemen en er niet heen te gaan. Dat gebeurde bij de tweede Europeese reis van Charlie in 1931. Die reis liep voor Charlie goed af, ofschoon het begin er van triomfantelijker was dan de voorgaande. Hij kwam in conflict met de meesten van zijn Parijse vrienden en wat erger is, hij joeg de Londense pers tegen hem in het harnas. Robinson verontschuldigt Charlie absoluut van de beledigingen die hem zijn aangedaan, vooral van de zijde der voornamen, door de oorzaak van de praatjes in een juist licht te stellen. Arme Charlie, het is zijn schuld niet.

Waarom Charlie aan het diner niet verscheen.

Ziehier de historie van het diner bij Mac Donald.

De week, die er aan voorafging was Charlie gast geweest van de Engelse premier te Chequers, en deze had hem toen geinviteerd voor een diner van het Lagerhuis. Eerst nam Charlie het aan. Maar toen hij wat had nagedacht kreeg hij er spijt van en overwegende dat hij zeker weer flaters zou slaan, besloot hij er met niemand over te spreken en er niet heen te gaan. Hij zweeg niet alleen, maar gaf z'n secretaris en Kono bevel 't vertrek naar Berlijn te bespoedigen. De dag voor het bekende diner zou hij vertrekken, hopende, dat het aan een nalatigheid van zijn secretaris zou worden geweten dat hij aan het diner niet verscheen. Evenwel kwam enige uren voor het vertrek de zoon van Mac Donald in hoogst eigen persoon regelingen treffen omtrent het diner van de andere dag. Robinson stond voor een vreselijk dilemma. Wat moest hij doen? Het vertrek uitstellen? Daar was hij evenwel ook tegen want hij had een voorname reden om te vertrekken. Charlie had namelijk die week een vurige liefde opgevat, en die liefde was opgelaaid tot een reuze brand, voor een zekere Sari Maritza. Deze liefde had zich reeds zover geopenbaard, dat de journalisten er reuk van hadden gekregen. En nu zag Robinson geen ander middel om een schandaal te vermijden dan zo spoedig mogelijk Charlie aan de ene en Sari aan de andere kant van het Kanaal zien te krijgen. En om de waarheid te spreken: hij had nog een andere reden want voor hij een vriend van Charlie werd, was hij in dienst bij... Sari. Arme Robinson.

Robinson koos van de twee kwaden het minst. Hij bood McDonald zijn meest nederige excuses aan, terwijl hij het bevel gaf om dezelfde avond nog af te reizen. Tien minuten voor het bewuste uur ging Robinson naar Charlie's kamer. En wat ziet hij daar? Een heerlijke gedekte tafel. Sari zit in het midden, Charlie rechts van haar en Hallistair, McDonald's zoon, aan haar linker zijde. Een gemoedelijk diner, even voor het vertrek. Met een verlegen en kinderlijk glimlachje, verklaart Charlie aan Robinson, dat hij dacht dat het beter was, het vertrek uit te stellen tot de volgende dag: het was nu zo koud!! Eigenlijk heeft de zaak zich dus zó voorgedaan. Op het laatste ogenblik excuseert hij MacDonald zijn noodzakelijk en niet langer uit te stellen vertrek, terwijl hij heel rustig in Londen blijft, om Sari het hof te maken, openlijk voor geheel de wereld. Nu had er een schitterende scène plaats. Robinson belt aanstonds de stationschef van Liverpoolstation op en vraagt hem, de trein enkele ogenblikken te vertragen. Dan pakt hij Charlie beet, gooit hem zijn mantel om, zet hem zijn hoed op en sleept hem mee aan zijn arm.

Toen ontmoette hij May Rieves: hij bemerkte nauwelijks May die plotseling bleef stilstaan. Men zou gezegd hebben dat de schoonheid van de jonge vrouw hem aan de grond had vastgenageld. Eindelijk kon hij met moeite zijn blik van de schone secretaresse losmaken en gaf mij een knipoogje. Ik wist wat dat betekende. Ik volgde Charlie in de naast gelegen kamer. „Wie is dat", vroeg ik. „Zij is aanbiddenswaardig", murmulde Charlie. „Zou ze tango kunnen dansen?"

Dat zijn nu de 99 ongelukken van Charlie. Het honderdste is per slot van rekening Robinson.

rug naar de opstand tegen Spanje, toen talrijke Roomsen van het begin af de Partij van Oranje kozen.

„Zoals de Nederlandse Katholieken der zestiende eeuw, die de zijde der Staten kozen, hierdoor afweken van de politieke inzichten van kardinaal Granvelle, zo wijken deze moderne Spaanse Katholieken af van de inzichten van Toledo's Aartsbisschop en andere kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders, wier geestelijk gezag zij nochtans eerbiedig erkenden.

Dit is niet alleen een problematische situatie, maar het is voor hen zelf een tragische situatie.

Veiligheidshalve zou men in normale tijden de zijde van de bisschoppen kiezen, ook in de politiek, maar de tijden zijn niet normaal en de tegenstelling tussen leiders en volk is door talrijke wantoestanden hevig vertroebeld. Dat men goed katholiek kan zijn en de rechterzijde kiezen, zal J. M. de Sembprun niet ontkennen; men kon in Nederland óók goed katholiek zijn en de zijde van Philips II kiezen. Doch een vooruitziend en verantwoordelijk katholiek mag zich niet altijd tevreden stellen met hetgeen de veiligheid schijnt te gebieden. Hij heeft de taak, te strijden voor hetgeen het evangelie voorschrijft, ook in de sociale praktijk. En dit evangelie schrijft voor, dat men zich het arme, verwaarloosde, vaak geheel verlaten volk zal aantrekken".

Tot zover „De Tijd". Het blad erkent, dat het niet alle raadselen heeft opgelost.

Inderdaad allerminst.

Wat er in Spanje precies gebeurt, welke krachten er werken is moeilijk op dit moment van hieruit te beoordelen.

Men kan hier zeker voor de grote massa niet met eenvoudige schema's werken.

Men moet echter in belangrijke mate rekening houden met de zeer grote mogelijkheid, dat een kleine minderheid, aan beide zijden de toestand beheerst en op die wijze uiterlijk naar buiten aan een optreden een karakter geeft, hetwelk het in werkelijkheid niet bezit.

Dat zou niet de eerste maal in de wereldhistorie het geval zijn geweest.

Het kan zijn dat het in werkelijkheid 'n strijd is tussen de rijken die in Spanje zich eenzijdig bevoordeeld hebben en de armen, die in strijd met elke beginsel van rechtvaardigheid zijn onderdrukt. Maar dat een kleine agressieve minderheid aan deze strijd ten onrechte het karakter geeft van een godsdienstoorlog.

Vergiftigde Nieren.

Houd op met 's nachts wakker te worden.

Indien u vergif en zuren uit uw nieren wilt verwijderen zonder enig gevaar en een eind wilt maken aan de irritaties van de blaas, zodat u 's nachts niet meer wakker behoeft te worden, koop dan voor *f* 0,75 een doosje capsules Haarlemmer Olie van 't merk „MEDALLA DE ORO" (Gold Medal) en gebruik ze dan als aanwijzing. Wanneer uw nieren en blaas zwak zijn voelt u de volgende symptomen: weinig afvoer, pijnlijk en brandend, rugpijn, kramp aan de voeten en oogpijn.
7

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Het heeft er wel wat van weg of momenteel alle mogendheden zitten uit te zien naar de resultaten van de non-interventie-blokkade. Het is merkwaardig stil in de politiek.

Zelfs omtrent het bezoek van von Neurath in Wenen is er weinig te horen. Zoals gewoonlijk wordt er gezegd, dat vriendschapsbanden weer versterkt zijn enz. enz., maar van enige belangrijke besprekingen is nog niets vernomen.

Hoe ernstig de kerkelijke toestanden in Duitsland zijn, lezen we uit de brief welke Kardinaal Faulhaber de vorige maand heeft gepubliceerd, maar waar de wereldpers geen nota van neemt en die we dus thans eerst kunnen lezen uit de Europeese Katholieke bladen.

Daarin lezen we o.a.:

„Het is niet waar, indien beweerd wordt, dat in de gemeenschapsschool het godsdienstige onderricht evengoed gewaarborgd is, als in de belijdenisschool. In een gemeenschapsschool in Regensburg heeft men de katholieke kinderen verboden het Kruisteken te maken en hun handen bij het gebed te vouwen. In Regensburg heeft men het kruis uit de scholen verwijderd en werden door verantwoordelijke personen tijdens een bijeenkomst van onderwijzers te München de grondwaarheden van het christendom in het belachelijke getrokken.

Maar met dergelijke toestanden begrijpen we dan ook, het K.W.D.-bericht, dat uit Vaticaanse kringen vernam dat het bezoek der Duitse Kerkvorsten aan Rome diepe ontroering gewekt heeft. De toestand voor Katholieken en Protestanten in het Derde Rijk is hoogst ernstig. De H. Vader was aan het einde van het onderhoud met een der Duitse Kerkvorsten, dat anderhalf uur duurde zo diep getroffen, door de mededelingen over de positie der Katholieken in het Derde Rijk, dat de Paus in tranen losbarstte. Voor iedereen uit de naaste omgeving van Z. H. die de mannelijke geest van de H. Vader kent is dit feit van geweldige betekenis, temeer daar de Paus, zelfs in de meest tragische momenten wanneer Z. H. over de Kerkvervolging in Mexico of Rusland sprak en diep ontroerd was steeds zijn tranen kon beheersen.

Italië hoopt thans de laatste tegenstand in Abessynië te hebben gebroken. Dezer dagen is door een vliegende colonne de schuilplaats ontdekt van de schoonzoon van de Negus, Ras Desta, die daarop gevangen genomen werd en gefusileerd.

Men begrijpt dat in dezer dagen een uitnodiging van Genève aan Italië om deel te nemen aan de a.s. grondstoffenconferentie wel heel ongeschikt kwam. Italië weigerde rondweg.

Duitsland had reeds geweigerd een uitnodiging tot bijwoning van deze conferentie te accepteren. In zijn weigeringsbrief aan de Volkenbond schreef Mussolini dat Italië geen enkele conferentie van de bond zal bijwonen, daar het geen reden heeft om zijn handelwijze ten opzichte van de Volkenbond te wijzigen. Italië heeft om de erkenning van Ethiopië verzocht en een anti-Italiaanse beweging was de prijs van zijn terugkeer tot het actieve lidmaatschap van de Volkenbond.

Vanuit België kwam een bericht dat de leider van de Rexisten, Degrelle gevangen genomen werd. In Antwerpen had de Minister-president een redevoering gehouden, waarop Degrelle wilde debatteren. Er ontstond daarop groot tumult en wanorde waarbij Degrelle werd gearresteerd.

Thans komen we terug op de toestand in Spanje.

Van de non-interventie blokkade wordt nog niet veel gemerkt. Of de mogendheden ook al geheel klaar zijn met de toepassing? Frankrijk althans is nog bezig met het uitrusten van sleepboten, met kanonnen en bemanning. Engeland zal zijn schepen, schepen van het model van de onlangs hier aanwezige Scarnborough ervoor gebruiken. Van de andere mogendheden horen we nog niets.

Wel gaat, volgens een Turks bericht, het materiaalvervoer met Russische schepen door de Dardanellen ijverig voort.

De burgeroorlog zelf woedt erger als in de laatste maanden wel het geval geweest is. Voor in Oviedo en Madrid wordt hevig gevochten. Beiden steden verkeren op het ogenblik in dezelfde positie, dat n.l. de stad zelf gedeeltelijk in 't bezit is van Nationalisten., gedeeltelijk van de Roden. Alleen met dit verschil, dat in Madrid de Roden verdedigers zijn, in Oviedo de Nationalisten.

Aan beide zijden zijn er talrijke doden gevallen, vooral te Madrid aan de zijde der zijde der Nationalisten, door het opblazen met mijnen van een gedeelte der Cité Universitaire, waarin de Nationalisten genesteld waren.

De neutrale schepen ondervinden ook voortdurend gevaar van het slechte schieten der strijdenden.

Zo is weer voor de tweede maal de Britse Royal Oak getroffen en thans zijn er verschillende gewonden. Ook de Franse torpedo-boot Brest werd beschoten.

der holländischen Landwirtschaft helfen."

Daarin werd gemeld, dat Dr. Deterding voor 10 millioen Ned. guldens, Ned. agrarische producten wilde kopen en dan volgde erop: Er hoft, damit der holländischen Landwirtschaft wezentlich zu helfen.

Een voorstelling van zaken, welke niet alleen in hoge mate ondankbaar is, maar ook misleidend.

Toch is de heer Deterding helemaal niet ontstemd tegenover Duitsland.

Blijkt daar niet duidelijk uit, dat deze Nederlander, welke thans in Duitsland woont, polititieke bedoelingen nastreeft met zijn plan ten gunste van de heersende meningen in Duitsland.

Trouwens ook het feit, dat vrijwel alleen exporteurs, die lid van de N.S.B. zijn voor de levering in aanmerking komen bewijst, dat politieke bijbedoelingen aan deze hulpverlening niet vreemd zijn.

„DE NEDERLANDSE PADVINDERS". AFD. SABA. NED. WEST-INDIË. GROEP I.

Het Maart-programma.

Spoorteken: „Een Padvinder is een vriend voor allen".

De gevolgen van vriendschap zijn verstrekkend: ze brengt zoveel geluk en verspreidt zich als de rimpels op het wateroppervlak, het zou fijn zijn als alle padvinders vriendschap en vriendelijkheid om zich heen verspreiden.

Je ontvangt zoveel goeds, dat er zeker nog voldoende overblijft om weg te geven.

Dinsdag, 2 Maart: Troepmiddag op St. Johns van half vijf tot half zes.

Vlaggemast zetten-vuur-demonstratie en seinen.

Troepspelen en eindе verhaal.

Zondag, 7 Maart: Troepbijeenkomst op de Lewill (halfweg Springbay).

Om 2 uur verzamelen bij Stanley Johnson's shop.

„Telefoonoefening".

Dinsdag, 9 Maart: Namiddag-oefening, op St. Johns, om half vijf verzamelen.

Studie vak-insignes en gipssporen maken.

Zaterdag, 14 Maart: Om 4 uur verzamelen bij De Bunk in de Bottom.

Zwemmen aan de Fortbaai — daarna kampvuur aan Tentbaai.

Dinsdag, 16 Maart: Troepmiddag bij clubhuis St. Johns, om half vijf present.

Knopenstudie en vak-insignewerk, en tekenen.

Zondag, 21 Maart: Verzamelen om 2 uur namiddag op de Pastorie op de Windward.

Oefening in BRUGGEBOUW en troepspelen.

Dinsdag, 23 Maart: Om half vijf bij het clubhuis verzamelen.

Zangles, gipssporen en patrouille-spelen.

Paas-Kamp 1937.

Van Zaterdag, 27 Maart, 4 uur namiddag tot Maandag, 29 Maart, 4 uur:

Om half half vier verzamelen bij het huis van de hopman met al het opgegevene bij je.

Kampement PARIS-HILL.

Deze maand twee Patrouille-bijeenkomsten, te regelen door de Patrouilleleiders.

(Schriftelijk rapport inleveren).

Kerkgang op Zondag, 21 Maart voor allen, verplicht in uniform.

M. van der Maarel.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 v.m. H. Mis.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m. Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Isla kerk Asiento:

5 v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.

Parochiekerk Groot Kwartier:

5. v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

Lijdensmeditatie in de Nederlandse taal.

Op alle Maandagen in de Vastentijd, te beginnen op 15 Februari, zal er in de St. Annakerk, Otrabanda, 's avonds om 8 uur, Lijdensmeditatie gehouden worden in de Nederlandse taal.

Tot Pasen elke Vrijdag Vasten- en Onthoudingsdag.

BUITENLAND.

Geeft staking voordeel?

Het is thans geheel bekend wat de Amerikaanse staking bij de General Motors heeft gekost.

Het loopt in de millioenen, maar deze cijfers interesseren ons minder dan wel de einduitslag en deze is dat arbeiders met de loonsverhoging die ze thans gekregen hebben 480 weken zullen moeten werken, of te wel 9 jaar voordat zij de schade zullen hebben ingehaald van de door de staking geleden derving.

Het aantal Katholieke priesters in de wereld.

Bij het Internationaal Congres van de Priester-Missiebond dat het vorig jaar te Rome gehouden werd, is komen vast te staan dat er over de gehele wereld in totaal 332.708 Priesters zijn. Het aantal Seminaristen bedraagt 82.000.

Van deze Priesters telt Europa er 241.154, waarvan 214.242 saeculiere en 36.912 reguliere Geestelijken.

Noord en Middel-Amerika tellen tesamen 38.358 Priesters, waarvan het grootste gedeelte in de Ver. Staten werkzaam is, n.l. 31.108.

Van de Amerikaanse Priesters zijn er 27.994 saeculiere en 10.364 reguliere geestelijken.

Zuid Amerika telt 12.906 priesters en ook hier overheerst het aantal saeculiere geestelijken (7927 tegen 4979). Het aantal priesters in de Missielanden bedraagt 20.390, waarvan in Azië 12.515, in Afrika 4568 en in Oceanië 3307.

NEDERLAND.

Plan Deterding.

Een „donderkopje" uit de Groene Amsterdammer.

„Het plan Deterding is mede bedoeld ter verbetering van de betrekkingen tussen Nederland en Duitsland. Prachtig!

Maar nu wil het ongeluk, dat wel de Nederlandse pers hier deels in waardering, deels in afkeurende zin over schrijft, doch dat het Duitse volk van het royale gebaar van deze Nederlander onkundig wordt gelaten.

De goede betrekkingen lijken ons op deze wijze wat eenzijdig te zullen worden."

Aldus de Groene.

Zo is het inderdaad.

De heer Deterding was iet of wat ontstemd over de critiek op zijn plan in de Ned. pers. Een critiek die gefundeerd was en het goede in het plan alle recht deed wedervaren.

Toch dreigde de heer D. zijn aankopen in Nederland te staken.

Maar de negatie van zijn goede bedoelingen in Duitsland laat hem koud.

Zelfs dat in enkele bladen, die er over schrijven, het plan Deterding wordt voorgesteld als uitsluitend in 't belang van de Ned. landbouw en zonder betekenis voor Duitsland.

In heel de Duitse pers is over deze millioenen hulp van een Nederlander aan Duitsland geen ander bericht verschenen dan een klein officieel communiqué onder de titel: „Deterding will

Kamperen op Saba.

Ned. West Indië.

Op de 4de Februari wordt de kist ontpakt bij het huis van de hopman, en heel spoedig ligt de grote „Standaard Tent No. 3" ontrold op het grasveld, terwijl de rappe handen van patrouilleleiders en assistenten op aanwijzing van de leider, spoedig daarna het huis opbouwen en het canvas grandzeil met ijzeren pennen vastzetten.

Zie-zo, de proef is gelukt en de groepvlag wappert fier voor de witte tent, terwijl de koperen lelie in top, schittert als goud in de zon.

Zaterdag gaat de tocht de berghelling af, „Below St. Johns", en wordt het kleine kamp van twee patrouilles opgeslagen op het grasveld, omsloten door hoge bergketens en daar ver beneden, de zee.

IJverig en willig bouwen de knapen de kampkeukentjes op en een diepe kloof is een prachtige plaats voor opslag van de levensmiddelen. De Vlag heeft een plaatsje gevonden op een hoog rotsblok en is met scout-ceremonie en voorlezen van de Wet onrold.

Na de hete koffie, vergezeld van sandwiches naar binnen gewerkt te hebben, ziet de kampgroep de zon achter de bergketen verdwijnen en klinkt het sein: „kampvuur ontsteken", wat door de windstilte (een zeldzaamheid zo hoog in de bergen) spoedig loodrecht omhoog stijgt en weldra door onze broederscouts op St. Eustatius en St. Martin gezien wordt.

Het kampvuur is vol jolijt, met ogenblikken van wijding en stemming. Benny geeft een pracht demonstratie van Sabaans overval en 25 winstpunten in zijn boekje aantekenen.

De nacht gaat in. Goed in hun dekens gewikkeld liggen de boys vast in slaap (de Sabaanse nachten zijn koud zo hoog in de bergen). Wacht wordt er niet gehouden, want voor de open tentdeur ligt „Pio", de hond van de leider en de lieveling van de gehele groep en hij is een uitstekende wachter.

Af en toe in deze nacht, gromt hij licht, als hij de schreeuw van een nachtvogel hoort.

Vroeg in de morgen worden de nevels van de nacht lichter en als overwinnaars drijven de gouden stralen de purper gekleurde wolksgevaarten van de horizon, totdat koesterend en verkwikkend het kamp in zonlicht gehuld ligt, terwijl de scouts met volle teugen de reine berglucht inademen. De koks hebben hun taak uitgevoerd en elke patrouille heeft zich tegoed gedaan aan „breakfast", alvorens ter kerke in „de Bottom" te gaan.

Verder heerst er een echte Zondagmorgenstemming over het kampterrein, totdat in de middag de andere drie patrouilles van St. Johns naar beneden komen dalen.

Dan wordt de Groepvlag gewijd met de verkennersbelofte en krijgt de Sabaanse groep een nieuwe leider, welke de hopman in het scoutwerk ter zijde zal staan. Mr. Harold Johnson staat daar in het midden der hoefijzerformatie, gevormd door 26 scouts en legt met de hand op de vlag de verkennersbelofte af, met als laatste punt: „Een goed voorbeeld voor zijn jongere broeders te zijn."

Trainingspelen volgen, met elan gespeeld.

Op de toppen der bergen zie je, hoog boven je, belangstellende figuren, op het kampement, daar ver beneden hen, neerkijkende en... medelevende.

Zo tegen schemer, trekt de groep in een lange lijn langs het smalle pad naar boven en ligt het kampterrein weer in zijn woeste eenzaamheid, toch de herinnering leeft voort daar, het eerste bergkamp van de Sabaanse padvindersspatrouilles.

M. van der Maarel Jr.

Hoe zwakker onze overtuiging is, hoe zwakker ook ons gedrag zal zijn.

Indien de ijdelheid de deugden dan al niet geheel omver werpt, zij doet ze toch minstens allen wankelen.

Het egoisme is als een spiegel, die wij voor een doorschijnend vlak aanzien.

De waarheid lijkt alleen wreed daar, waar zij een huis van schijn en zelfbedrog omver kantelt.

Aank. en vertr. der schepen in de maand Maart 1937.

Datum	*Vlag*	*Naam v/h. schip*	*Herkomst*	*Bestemming*
1 Maart	Amk.	Lara	Maracaibo	La Guajra
1 „	„	Tachira	Pto. Cabello	Maracaibo
1 „	Noor	Dalvangen	Ciudad Trujillo	Maracaibo
1 „	„	Austvangen	Paramaribo	New Orleans
2 „	Duit	Wal Horn	Pto. Cabello	Pto. Colombia
3 „	Ned	Libertador	Mara/Aruba	La Guaira
3 „	Erg	Mataroa	Southampton	Jamaica
3 „	Duit	Ingrid Horn	Pto. Colombia	Pto. Cabello
3 „	„	Sesostris	Pto. Cabello	Aruba

CURACAO.

Firma Ellis & Dania.

70 Jaar zal voor velen geen titel zijn om feest te vieren en enkelen zullen misschien gedacht hebben waarom geen 5 jaren gewacht, waarbij dan nog komt dat de Heer J. M. J. Ellis dan veertig jaren leider van deze zaak is.

's Lands wijs, 's lands eer, antwoorden we daarop.

Hier is 't de gewoonte dat de zakenlui hun decennia vieren: De meesten onzer herinneren zich nog wel het 90 jarig bestaan der firma Maduro & Sons; welker bank trouwens het vorige jaar nog het 2e decennium vierde.

En de lijn dezer gewoonte volgend, mag dan zeker herdacht worden het zevende decennium van het op een na oudste handelshuis van Curaçao, namelijk het zeventig jarig bestaan van de bekende Firma Ellis en Dania welke hare kantoren aan het Brionplein heeft.

De Firma Ellis en Dania is opgericht de 3de Maart van het jaar 1867 door de Heren G. Dania en J. H. M. Ellis.

De Heer Dania overleed in 1870 en de de Heer Ellis bleef als enige vennoot de zaak tot aan zijn dood in 1898 voortzetten.

Na diens overlijden, ging de Firma over tot de onverdeelde boedel van de Heer J. H. M. Ellis.

De Heer Charles de la Try Ellis, zoon van de overleden Heer J. H. M. Ellis was toen nauwelijks zestien jaar, in de Firma getreden dreef de zaken verder als Directeur van de Fa. Ellis en Dania bijgestaan door de Heer I. P. Dania welke vanaf de opening tot op heden nog steeds de procuratiehouder der Firma is.

In 1902 werd de zaak overgedragen aan de toen 19 jarige J. M. J. Ellis daar diens broeder de hierboven reeds genoemde Ch. de la Try Ellis, wegens vertrek naar het moederland ter voltooiing van zijn studie zich niet meer met de zaak kon bezighouden. De Heer Ch. de la Try Ellis was later President van het Hof van Justitie in Curaçao.

In het jaar 1912 werd de zaak in zijn geheel overgedragen aan de Heer J. M. J. Ellis en is sindsdien deze bekende en sympathieke stadgenoot enige Firmant in de Firma Ellis en Dania.

De Heer J. M. J. Ellis welke niet alléén in handelskringen een uitstekende reputatie geniet maar ook ver daarbuiten zag zijn verdiensten en bemoeiingen dan ook vele malen beloond. Sinds 1919 is de Heer Ellis Vice-Consul van Colombia.

Ook voor de Katholieken in dit gebiedsdeel is de Heer Ellis iemand die daar zijn volle persoonlijkheid heeft aangegeven en nog geeft, en zag in deze zijn streven bekroond door zijn benoeming door Z. H. Paus Pius XI, zulks op voordracht van de bisschop Mgr. Vuylsteke, tot Ridder in de Orde van de Heilige Gregorius de Grote voor de vele diensten aan het Vicariaat bewezen.

Ook maakt de Heer Ellis deel uit van vele besturen in Verenigingen en Banken, wij noemen slechts de Post-Spaarbank, Curaçaose Hypotheek bank en Spaar- en Beleenbank van welke laatste hij Onder-Voorzitter is.

Verder van het Katholiek armbestuur, de Voogdijraad enz.

We kunnen het ons best indenken dat een comité deze gelegenheid heeft aangegrepen om de sympathieke persoon van de Hr. Ellis bij deze gelegenheid te huldigen welke huldiging zal plaats hebben op 2 Maart; des avonds te zijner huize te half negen.

Naar het feestcomité ons mededeelt, zal de Apostolisch Vicaris ook de verdiensten van de Heer Ellis kerkelijk vieren, zoals blijkt uit onderstaand schrijven aan de voorzitter van het comité:

Bij deze heb ik de eer UEd. mede te delen, dat op 2 Maart, des morgens om zeven uur, in de kathedrale Kerk te Otrabanda, een Plechtige H. Mis zal worden opgedragen, waarna Pontificaal Te Deum, om God te bedanken voor de weldaden gedurende de zeventig jaren **van haar bestaan, aan de Firma Ellis & Dania bewezen, en Gods zegen over deze jubilerende Firma af te smeken.**

Ik verzoek UED. beleefd dit aan de Heren Leden van het Feestcomité te willen meedelen, en de Heren voor deze kerkelijke plechtigheid te willen uitnodigen. Wij wensen de Firma Ellis en Dania, en in het bijzonder onze vriend J. M. J. Ellis, nog veel, zeer veel succes in zaken toe en dat deze nog vele jaren zijn beste krachten zal kunnen wijden tot heil voor de Curaçaose Gemeenschap en tot voorspoed van de vele nuttige instellingen waarvan hij deel uitmaakt.

Uitslag aanbesteding.

Bij de op de 19de Februari 1937 gehouden aanbesteding voor het bouwen van een woning met bijgebouw voor de Geneesheer Directeur van het „Rustoord Groot Kwartier" te Groot Kwartier op Curaçao werd ingeschreven als volgt:

Firma Rijsdijk en Abeen	*f* 12.300.—
Giovanni Pizziolo	*f* 14.400.—
Polidor Oduber	*f* 18.000.—
N.V. Bouw-Maatschappij „Nederhorst"	*f* 20.000.—
N.V. Albetam Bagger- en Bouwmaatschappij	*f*20.450.—

Men zou als journalist niet verwachten, dat er nog copie zit in zo'n eenvoudige mededeling als de uitslag van een aanbesteding.

En toch zijn dit wel merkwaardige cijfers.

Bij de Kol. Raad is indertijd aangevraagd 15.000 gld. voor een dokterswoning op Grootkwartier: en daarvoor werden door O.W. tekeningen vervaardigd van een huis van ongeveer deze waarde, waarop een aanbesteding volgde met bovenstaande uitslag.

De laagste inschrijver verschilt met de hoogste *f* 8000 op een som van 20.000 gulden.

We zouden hier denken aan een vergissing wanneer we niet iets dergelijks eerder geconstateerd hadden bij de aanbesteding van het Douanekantoor.

We zijn leken in het aannemersvak, maar we geloven dat niet alleen voor leken doch ook voor aannemers, dergelijke aanbestedingsuitslagen onbegrijpelijk zijn.

Caveant consules.

m.s. Colombia.

Het m.s. „Colombia" wordt Zondagochtend 6 uur verwacht en zal Maandagmiddag om 5 uur vertrekken.

R. K. PADVINDERSVERENIGING. ST. THARCISIUSGROEP. CURAÇAO.

Dinsdag 2 Mrt. 4—5: Houtduiven, Zwaluwen.

(seinen met de vlag).

5—6 Leguanen.

Oefening Schetskaart en plattegrond.

Ereraad 6—615.

Voor de rest van week zie Amigoe Woensdag 3 Mrt.

Snippers.

Eerzucht om het goede te doen, is de enige eerzucht, die de moeite waard is.

Laat je eerzucht zijn te proberen, niet hoeveel je uit je werk kunt halen, maar hoeveel je er in kunt leggen.

Iets dat je opgedragen is, opgewekt en vlug volbrengen, ook al staat het je tegen, dat is de beste aanbeveling.

Blijdschap is het loon van hem die in zijn medemens zijn God dient.

Neem een voorbeeld aan de postzegel; zijn nuttigheid bestaat hierin: aan een ding blijven vasthouden tot hij komt waar hij zijn moet.

Karakter heeft meer waarde in het leven dan welke andere eigenschap ook.

Zelfbeheersing maakt driekwart van het karakter uit.

Karakter krijg je niet met niets doen. Je moet er dag in dag uit voor werken.

We zijn niet wat we denken te zijn, maar wat we dénken dat zijn we.

De beste manier om te slagen in de wereld is te handelen naar de raad die je aan anderen geeft.

O. Vergenomen.

Officiële Bekendmakingen.

Willemstad, de 25ste Februari 1937.

Met ingang van de 1ste Maart 1937 is de commies ter Inspectie der Belastingen A. M. Schutte bevorderd tot Ontvanger op Aruba.

De Gouvernements-Secretaris
Gronemeyer.

Rood Wit Blauw.

Zoals wij de telegrammen hebben medegedeeld, is er thans door een koninklijk Besluit een eind gemaakt aan de vlaggenstrijd welke in Nederland gaande was.

De beweging welke de geuzenvlag als de Nederlandse propageren wilde, is hiermee veroordeeld en de Nederlandse vlag is en blijft Rood-Wit-Blauw.

Het is jammer dat niet vóór de huwelijksfeesten dit besluit gekomen is. We hebben er enkele weken geleden reeds over geschreven.

Maar toch: beter laat dan nooit!

Nieuw Ministerie in Caracas.

Het nieuwe Ministerie, dat een gevolg is van de gebeurtenissen van 10 Februari is als volgt geconstitueerd.

Alfonso Méjías, Binnenlandse Zaken; Esteban Gil Borges, Buitenlandse Zaken; Tomas Pacaninins, Openbare Werken; Hugo Parra, Landbouw, Honorio Signala, Gezondheid; Luis Jerónimo Pietri, Verkeer (vervangt de onlangs gedecoreerde De Lara); Rafael Ernesto López, Onderwijs; Cristobal Mendoza, Landbouw; Nestor Luis Pérez, Fomento; el Coronel Isaías Medinas, Oorlog.

Opening Curaçaose Radio vereniging.

Van het Bestuur van de Curaçaose Radio Vereniging ontvingen wij in dank een uitnodiging tot het bijwonen van de officiële opening van de CUROM zender, welke zal plaats vinden op a.s. Maandag 1 Maart 1937 des n.m. om half zes in de Studio op het Riffort.

Kath. Arbeidersbeweging op Curaçao.

We lezen in de Maasbode:

In aansluiting op een onlangs door de Verbondsvergadering genomen besluit heeft, naar de „Volksfr." verneemt, het bestuur van het R. K. Werkliedenverbond thans de heer mr. S. van der Meer te Utrecht — sinds 'n 3-tal jaren werkzaam aan het Verbondsbureau — belast met de belangrijke taak naar Curaçao te vertrekken en daar te gaan arbeiden aan de stichting van een Katholiek Arbeidersbeweging.

Een stereoscopische film op Curaçao.

Woensdagavond zagen wij in Roxy, op uitnodiging van de Heer Henriquez, agent van de Metro Goldwyn Mayer Comp., een stereoscopische film. Een film waarbij men, dank zij 'n ingenieuze uitvinding van de Uitvinder van de film zelf, Lumière, tevens de suggestie verkrijgt alsof de voorwerpen, mensen, enz. los van het doek komen en reusachtig groot in de zaal stappen. Met andere woorden, een film met diepte.

We hebben enkele maanden geleden reeds over deze uitvinding uitvoerig geschreven.

Vooraf werden verschillende explicaties gegeven, hoe deze film wordt opgenomen en op welke eigenschappen van het menselijk oog de vinding berust, om vervolgens de opdracht te krijgen de in de zaal verstrekte gekleurde bril op te zetten. Wanneer men deze film zonder gekleurde bril bekijkt, ziet men dubbele beelden, een in 't rood en 't blauw: Met de bril echter wordt alles normaal en krijgt men de hoogst merkwaardige sensatie, dat inderdaad de voorwerpen van het doek op het publiek komen neervallen, zodat als iemand een bal werpt men het hoofd terzijde buigt, angstig om getroffen te worden, hetzelfde met een flse spuitwater, die naar 'n publiek gekeerd is.

Een trompet wordt tientallen meters verlengd en stoot als het ware in 't oog, een geweerloop waaruit een schot knalt, staat loodrecht gericht op het eigen voorhoofd.

Uit dit stukje film kregen wij de indruk, dat het probleem van de dieptefilm nog in de kinderschoenen staat, en heel wat perfectie behoeft, echter is het experiment in alle opzichten het bekijken waard.

De Curom zending van Donderdagavond.

Naar wat we na de experimentele uitzending van Vrijdagmiddag verwacht hadden, is de uitzendng van Donderdagavond l.l. ietwat tegengevallen.

De overschakeling Donderdagavond van de 50 M. op de 31 M. viel ons niet mee, alhoewel voor ons het geluid en de storingsvrijheid zeker niet slechter was.

Van anderen echter vernamen we, dat ze zelfs veel moeite hadden met de 31 M. golf te ontvangen, en deze ook niet geheel storingsvrij was, van een scheepszender.

Wat het muzikale gedeelte betreft, waren de gramafoonplaten goed, maar de zang en de piano minder.

Daar we én het koor èn de pianiste kennen, menen we zelfs, dat zij niet tot hun recht gekomen zijn.

We zijn geen experts genoeg om te beoordelen of het aan de uitvoering lag, of de microfoon of de opgestelde plaats of de studio?

Maar o.i. kan het beter.

Bedreiging.

De 26-jarige dienstbode B. heeft bij de Politie aangifte gedaan, door de 22-jarige naaister P. met een mes bedreigd te zijn.

Auto in brand geraakt.

Bij het aftappen van benzine uit de tank van een in een koraal aan de Rode Weg staande auto, aan zekere C. toebehorende, is deze auto in brand geraakt, doordat een zoontje van de eigenaar een lucifer aanstak, teneinde te kunnen zien hoe zijn broertje de benzine aftapte.

De in de wagen ontstane brand is door de Politie-brandweer door middel van de onmiddellijk uitgerukte koolzuurspuit geblust.

De uitgerukte motorspuit behoefde geen dienst te doen.

De auto is gedeeltelijk uitgebrand.

Vernieling.

De 32-jarige P. deed bij de Politie aangifte van vernieling van de achterbumper en de bagagedrager van zijn auto, het welk gepleegd zou zijn door zekere P., De Politie onderzoekt deze zaak.

Gevolg van 't slippen van motorrijtuig.

Nabij Willebrordus in het 3e District is zekere v.d. L. met zijn motorrijwiel geslipt, met het gevolg dat hij en zijn bestuurder bij de val, welke het motorrijwiel maakte, verwondingen opliepen aan benen en handen. Zij zijn in het Sint Elisabeths-hospitaal ter verpleging opgenomen, waar bleek dat hunne verwondingen niet van ernstige aard waren.

Aanrijding.

Woensdagavond, omstreeks kwart over elf uur, heeft op de weg te Salinja een aanrijding plaats gehad, tussen een autobus, bestuurd door de 21-jarige J. en een luxe auto, bestuurd door de 19-jarige A.. De autobus is bij deze aanrijding omgeslagen. Beide wagens werden vrij ernstig beschadigd.

Een passagier van de luxe auto, de 27-jarige S., alsmede een passagier van de autobus, de 22-jarige A., werden vrij ernstig gewond en moesten naar het hospitaal worden vervoerd en zijn aldaar ter verpleging opgenomen.

De bestuurder van de autobus, genaamd J., alsmede een passagier van de bus liepen lichtere verwondingen op en konden, na door de dokter behandeld te zijn, naar huis gaan. De Politie heeft deze zaak in onderzoek.

Loterij Fortuna.

De hoofdprijzen in de loterij van 25 Febr. vielen op:

4945	*f* 18.000
2800	7.000
2784	2.000
3588	1.000

Het slaan met de roede, striemt het lichaam; maar het slaan met de tong, vermorzelt zelfs het gebeente.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

Rondom Spanje zijn tal van drijvende mijnen ontdekt; het Engelse ss. Landover Castle **is reeds het slachtoffer geworden. De 200 passagiers en bemanning** werden gered.

Na de staking bij de General Motors is er thans staking uitgebroken in de Douglasfabrieken.

De K.L.M. deelt mede, dat er geen vrees bestaat, dat deze staking invloed heeft op de aflevering der D.C. 3 toestellen die geleidelijk op de Indië lijn in dienst gesteld moeten worden.

Men overweegt om tot leider van de controle aan de Portgugeese grens te benoemen de Nederlandse baron v. Voorst en Voorst.

De Franse Minister van Financiën Flandin oefende heftige kritiek op de financiele politiek van Blum. Flandin deed motie van vertrouwen stellen, welke ten voordele van Blum uitliep.

UIT NEDERLAND.

De opening van het Feyenoord stadion is uitgesteld tot 29 Maart a.s.

Bij Koninklijk Besluit is bepaald dat de kleuren van de officiële Nederlandse vlag Rood Wit Blauw zullen zijn. Aan dit besluit zijn langdurige discussies en polemieken in de pers voorafgegaan, doch de regering meende paal en perk te moeten stellen aan de gedachte dat b.v. ook het oranje blanje bleu als Nederlandse kleuren toegelaten waren.

H.M. de Koningin is naar den Haag vertrokken, zij zal voorlopig haar intrek in het Huis ten Bosch nemen.

De Tweede Kamer nam een wetsontwerp aan waarbij een regeling ingevoerd zal worden ten aanzien van buitenlanders die hier te lande zelfstandig een beroep of bedrijf wensen uit te oefenen. Verschillende beperkende bepalingen zijn in dit wetsonwerp opgenomen.

De eerste gedeelten van de dijk rond de Noord-oostpolder in het IJselmeer zijn thans aanbesteed. De totale beramingen van de laagste inschrijvers bedraagt ongeveer vijf millioen gulden.

Uit officiële bron wordt gemeld dat de benoemingen van Mr. Sillem, thans zaakgelastigde te Athene, tot gezant te Lissabon binnenkort te verwachten is.

Uit de besturen van het Concertgebouw en de Wagnervereniging werd een commissie gevormd, die tot taak heeft de mogelijkheden te bestuderen voor de bouw van een gecombineerde schouwburg met concertgebouw. Verschillende schematische plannen zijn hervoor reeds ontworpen, doch de commissie zal de aangelegenheid op brede basis moeten onderzoeken en behalve de technische ook de financiële zijde in aanmerking nemen.

De bedrijvigheid in de diamantindustrie neemt de laatste tijd beduidend toe. Op het ogenblik zijn ongeveer 3000 arbeiders weer aan het werk. Dit is een ongewoon groot aantal, daar jaren lang **niet meer dan een kleine duizend arbeiders een werkkring in diamant-industrie vonden. In de opjaren van 1929 en begin 1930 waren ongeveer 5½ duzend arbeiders bij de Diamantbewerkersbond ingeschreven.**

De Burgemeester van Rotterdam deelde mede dat thans met zekerheid is mede te delen dat het z.g. grote tunnelplan uitgevoerd zal worden. Het gaat hier om een tunnel met een koker, doch was van grotere breedte.

Uit Nijmegen werd medegedeeld dat de Beerse overlaat thans werkt. Men hoopt dat de verbinding Nijmegen— Den Bosch zal vrij blijven van het aanstromend water, doch een grote oppervlakte land staat reeds blank. Ook bij de overige rivieren worden snel toenemende overstromingen gemeld, hoewel nergens nog van ongelukken melding wordt gemaakt.

De Nederlandse Regering zou geprotesteerd hebben bij de Nationalisten in Spanje, wegens het opbrengen buiten de territoriale wateren van het ss. Rambon dat 1200t on ammunitie aan boord zou hebben.

Tot Commiss. der Koningin in Noord-Holland is benoemd Mr. Forkema Andreae, thans Commissaris der Koningin in Groningen.

Men meldt dat President Roosevelt een wereldconferentie zal bijeenroepen voor vermindering der bewapening, behoud van vrede en economisch herstel.

SPORT.

De zesdaagse wielerwedstrijd die thans te Rotterdam verreden wordt en die een zeer spannend verloop heeft, wordt thans geleid door het koppel Billiet-Buysse. Zij worden nauw gevolgd door Schoen en Pellenaers.

Te Rotterdam werd in het stadion de voetbalwedstrijd tussen een Nederlands elftal en een Engelse ploeg gespeeld. De strijd eindigde in gelijk spel 2—2. Over het algemeen was het een weinig belangrijke wedstrijd, waarin de back Wilders nog het beste was.

Het Nederlandse team was vóór de rust iets zwakker en had een inzinking na het Engelse doelpunt. Even voor het ingaan van de rust wist de voorhoede een fraaie aanval te beginnen en die om te zetten in een doelpunt. De linksbinnen, van der Vaart van Xerxes wisselde na het tweede Engelse doelpunt van plaats en speelde verder als rechtsbinnen. De Bock weet dan mooi gelijk te maken uit een pass van Bakhuys. Het spel weet zich niet tot het gewone peil van het Nederlandse elftal te verheffen. Wilders, Wels en de Bock waren verder matig. Van der Vaart viel evenmin bijzonder op. De Nederlandse spil Wallart gaf goed spel te zien. Het geheel gaf echter geen juiste basis om de spelers van de Nederlandse ploeg te beoordelen.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen

VAN

"De Curaçaose Voetbalbond."

Teneinde met de nieuwe Competitie zo spoedig mogelijk na de Algemene vergadering te kunnen aanvangen, worden verenigings-secretarissen verzocht reeds vanaf heden nieuwe ledenlijsten, etc. (liefst in duplo) in te zenden. De blanco lijsten zijn verkrijgbaar bij de 1ste Secretaris en moeten aan zijn adres worden ingeleverd.

Ingeschreven als werkende leden van R.C.C.: C. Rosario, M. Hermans, R. Gonzales, G. Pieter en F. Hassell.

Afgeschreven als lid van S.U.B.T.: M. Hermans.

Algemene Jaarlijkse Ledenvergadering op Maandag 15 Maart 1937 des avonds om 8 uur in het gebouw van de Club Curaçao.

Agenda:

1. Opening door de Voorzitter.
2. Mededelingen van het Bestuur.
3. Notulen vorige vergadering
4. Verslag van het Bestuur over het afgelopen verenigingsjaar.
5. Rekening en verantwoording van het Bestuur over het gevoerde beheer der geldmiddelen.
6. Verslag van de Financiële Commissie.
7. Bestuurverkiezing.
8. Benoeming van een Financiële Commissie voor het lopende jaar.
9. Rondvraag.
10. Sluiting.

Vriendschappelijke voetbalwedstrijd op a.s. Zondag 28 Maart 1937 des n.m. half vijf op Mundo Nobo tussen M.Y.O.B. 1 — Transvaal 1.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, **de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.**

GETROUWD

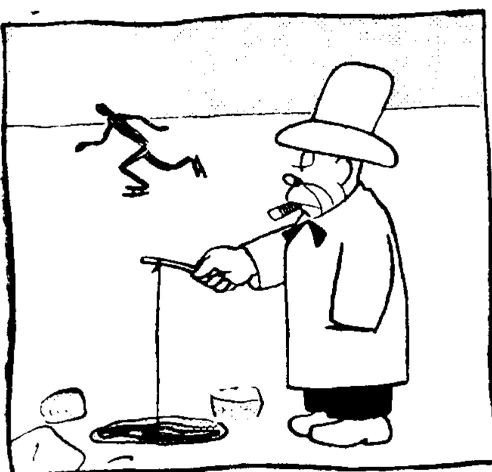
Julius M. Neuberg, M.D.

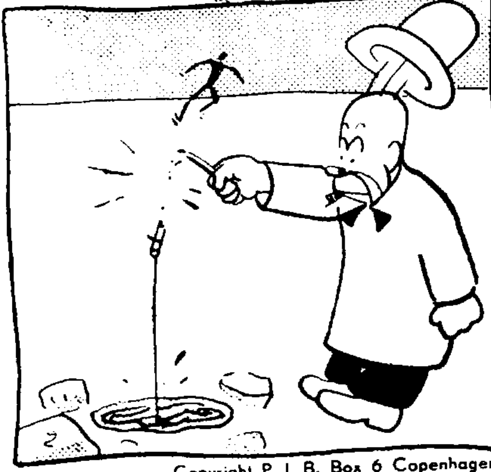
en

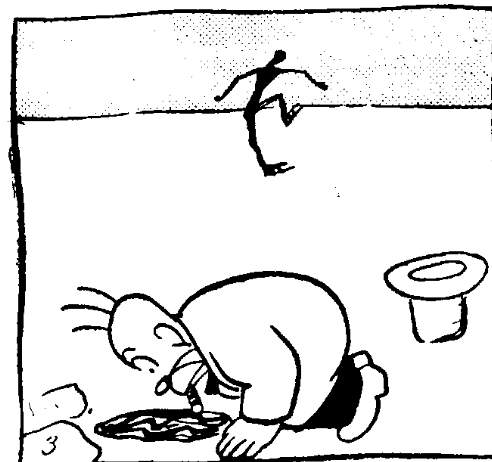
Julia H. Senior

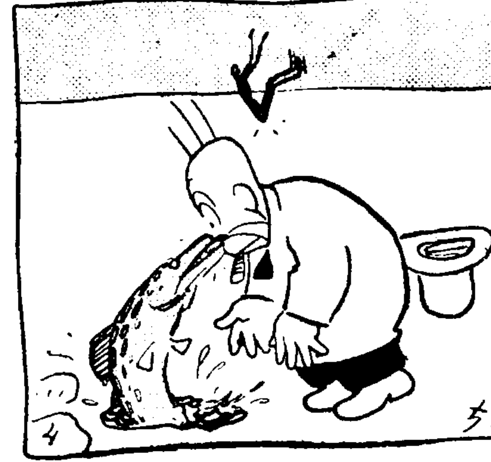
Amsterdam
Teniersstraat 5. 17 Februari, 1937.

3—3

ADAMSON HEEFT BEET.

ALLE PARIJZENAARS KRIJGEN GASMASKERS. Na een besluit van het gouvernement dat de burgers voorzien moeten worden van gasmaskers om bereids een gas-aanval te kunnen trotseren, heerst er een grote toeloop in de fabrieken, die speciaal opgericht zijn voor het vervaardigen van gasmaskers.

GEMENGD NIEUWS.

Chesterton als vijand van begroetingstoespraken.

Over de onlangs overleden grote Engelse schrijver en bekeerling G. K. Chesterton, doen thans vele anecdotes de ronde. Hij was zeer populair en had een gruwelijke hekel aan begroetingstoespraken, vooral als daarin, zoals gewoonlijk het geval was, zijn verdiensten naar voren werden gebracht. Steeds trachtte hij deze, door hem zo verfoeide redevoeringen te voorkomen, soms zelfs op zeer originele wijze. Het volgende merkwaardige voorval heeft eens plaats gehad tijdens een bezoek, dat Chesterton aan de Poolse hoofdstad gebracht heeft.

Hij had tot zijn schrik vernomen, dat hij onder het feestbanket door niet minder dan vijf sprekers gehuldigd zou worden. Toen de eerste dezer sprekers het woord had gevraagd, stond Chesterton plotseling op en begon tot grote verbazing der vergadering aldus:

„Sta mij toe, mijne heren, dat ik u een kleine geschiedenis verhaal, welke zich afspeelde te Rome in de dagen van Keizer Nero. De keizer wilde weer eens zijn onderdanen laten genieten, door een schare Christenen voor de wilde dieren te werpen. Een dezer bloedgetuigen toonde in de arena een koelbloedigheid, zoals men nog maar zelden aanschouwd had. Toen een uitgehonderde leeuw op hem af kwam en zich voor de vreselijke sprong gereed maakte, stond hij daar nog altijd als het toonbeeld van kalmte. Plotseling sprak hij op zachte toon enkele woorden tot het verscheurende dier, dat zich hierop omkeerde en met de staart tussen de benen afdroop. Met geen mogelijkheid was het beest te bewegen, zich op het arme slachtoffer te werpen, dat zich van alles, wat er om hem heen gebeurde, niet de minste notitie scheen te nemen.

In stomme verbazing had de Keizer het ongewone schouwspel gadegesslagen; hij liet de ter dood veroordeelde Christen voor zich brengen, om hem te ondervragen.

„Wat hebt ge toch tegen de leeuw gezegd, waarvoor het dier zo bang geworden is?"

„Niets bijzonders, antwoordde de martelaar. Ik heb alleen gezegd, pas op leewtje en denk er wel aan, wanneer je mij opeet, ge na dat uitstekende maal met toespraken zult gehuldigd worden."

De aanwezigen vermaakten zich kostelijk met deze orginele grap. Ze hadden de bedoeling begrepen en als op afspraak zagen alle feestredenaars van het woord af.

Thuis en Buitenshuis.

Wie onzer heeft niet de eigenaardige ervaring opgedaan, dat sommige mensen voor de buitenwereld bekend staan als de vriendelijkheid in persoon, terwijl ze binnen eigen huizelijke kring vrijwel onuitstaanbaar zijn?...

De Franse Dominicaner-pater Bellouard heeft over dit op het eerste gezicht bevreemdend verschijnsel blijkbaar ernstig nagedacht en heeft er de volgende 12 oorzaken van opgespoord:

1. Buitenshuis past men meestal op z'n tellen; thuis laat men zich makkelijk „gaan".

2. Buitenshuis wil men zich goed voordoen; thuis gedraagt men zich meer „natuurlijk".

3. Men weet dat men buitenshuis alléén getapt is als men zich vriendelijk toont, en thuis ànders ook nog wel verdragen wordt.

4. Men is zich bewust dat men buitenshuis geen vrienden houdt dan door zelf altijd aardig te zijn, en dat men thuis ook met een lastig karakter zijn dierbaren niet zo licht van zich afstoot.

5. Men weet dat de relaties buitenshuis geheel vrij zijn en niet duurzaam, terwijl men ze moeite geeft om ze te doen duren, terwijl de familie-relaties uit de natuur voortkomen, en dus uit zichzelf duurzaam zijn.

6. Men is slechts van tijd tot tijd bij vreemden en dat heeft het voordeel van de ontmoeting-bij-tussenpozen, die altijd prettig is... terwijl het verblijf in eigen gezin meer doorlopend is en de matheid en verveling meebrengt van het gewóne.

7. Buitenshuis is men meer in tel. Men wordt wat gevleid, wat bewonderd: en dat doet 'n mens deugd, en tovert glimlachjes op de lippen... Thuis komt men minder tot z'n recht. Niemand is profeet in eigen land! Men krijgt standjes, opmerkingen en weinig wierook. En dat doet een zuur gezicht zetten.

8. Wijl men van vreemden niets te eisen heeft, lijkt het weinige dat men van hen krijgt heerlijk en kostbaar. Maar thuis — niet waar! — is men ons alles verschuldigd! En dan lijkt het weinige, dat ons wordt geweigerd, ons een monsterachtigheid. En koppigheid getuigt van onze „rechtmatige" verontwaardiging.

9. Naar vreemden gaat men wanneer men er lust toe voelt. Thuis blijft men zelfs als men liever zou willen uitgaan. En hoe zou men dan niet makkelijk wat prikkelbaar en korzelig worden?...

10. Buitenshuis kiest men zijn vrienden, en hoe aardig zijn niet de wezens die men zelf kiest! Zijn bloedverwanten kiest men niet: en wat een last is dikwijls niet een gedwongen nabijheid, een verplichte intimiteit!

11. Bij vreemden op bezoek zijnde gebruikt men thee met koekjes... thuis een gewone boterham... Ja, en dan!...

12. Vreemden vertelt men wat men wil, zoals men wil, altijd in eigen voordeel. Gemeend of niet, ze geven ons gelijk en beklagen ons. Thuis heeft men niets te vertellen, niets. En als men ongelijk heeft, krijgt men het...

Beelden, Reliquiën en Bedevaarten.

De bekende Hervormde professor W. Moll, o.a. hoogleraar aan de gemeentelijke Universiteit van Amsterdam, heeft een werk geschreven, dat tot titel draagt: „Geschiedenis van het kerkelijk leven der Christenen gedurende de zes eerste eeuwen." Het tweede deel van dit vrij omvangrijke werk verscheen in tweede druk te Leiden in 1857.

Het zevende hoofdstuk van dit werk handelt over de versiering van de kerkgebouwen in de eerste eeuwen van het Christendom. Het achtste hoofdstuk is gewijd aan de reliquieën en begint met een algemene beschouwing, welke we hier overdukken. Hoewel deze beschouwing voor omtrent tachtig jaar geschreven werd, staat er toch zeer veel in, dat ook thans nog de aandacht verdient.

„Het voorgaande hoofdstuk, waarin wij beelden, opschriften enz. leerden kennen als voorwerpen, die binnen de muren der christelijke heiligdommen werden gevonden, brengt ons van zelf tot de beschouwing van andere, welke mede in de kerkgebouwen aanwezig waren en aldaar met diepe eerbied bewaard werden, de reliquieën. Het latijnse woord, waarvan deze bekende benaming afstamt, betekent, evenals het naar de zin verwante Griekse, hoofdzakelijk, wat wij „de stoffelijke overblijfselen" van de mens plegen te noemen. In het kerkelijk spraakgebruik echter onderging dit woord zowel een nadere bepaling, alsook een uitbreiding van betekenis. Terwijl men het toch bij uitnemendheid op de overblijfselen der als heiligen vereerden toepaste, gebruikte men het ook evenzeer van andere voorwerpen, waarop die heiligen enige betrekking hadden gehad, hun kleren, gereedschappen, waarmede zij gemarteld waren, enz.

Waar het menselijk hart eerbied en liefde koestert voor de groten en vromen onder de stervelingen, daar heeft het ook een natuurlijke neiging om hetgeen aan die groten en vromen toebehoorde, met een oog van onderscheiding te begroeten, als ware het gewijd en geheiligd. De plaats, waarop een edele zijn schreden drukte, blijft na zijn heengaan dierbaar aan hen die hem kenden; de woning, waarin een wijze sprak, de zetel, waarop hij dacht en arbeidde, het geringste zelfs, dat door hem gebruikt en door zijn hand aangeroerd werd, wekt onze belangstelling; en wij zullen noch ons zelven, doch anderen over deze belangstelling berispen, zo zij niet overdreven wordt en niet in een verering ontaardt, welke slechts toeebehoort aan den Enige. De oude Christenen waren deelgenoten van dit gevoel, want het was menselijk. Wij kunnen het begrijpen, dat velen hunner de bodem wensten te betreden, waarop Hij, die om onzentwil arm werd, omzwierf; de hof, waarin Hij „bedroefd van ziele tot de dood toe", streed en bad; de heuvel, die zijn bloed zag stromen; de spelonk waarin Hij rustte van zijn groot dagwerk, totdat Hij in heerlijkheid verrees. Wij kunnen het begrijpen, dat zij, die deze, hun wens vervullen mochten, het geringste, wat hun aandacht op zulke plaatsen vond, in liefde moest gadeslaan, wanneer zij slechts vermoeden konden, dat het in enige nadere betrekking tot de persoon en het leven des Zaligmakers had gestaan. „Doch de glans des Zoons van God", gelijk men wel gezegd heeft, „bestraalde ook hen die Hem omringden, „Zijn Moeder, zijn apostelen, zijn vrienden en vriendinnen en allen eindelijk, die de kracht des geloofs in Hem geheiligd en groot gemaakt had, zodat zij de zijnen waren in leven en dood. Die aan de gemeenschap der Heiligen, aan de geestelijke verwantschap van alle kinderen Gods geloofden, konden hunne broeders en zusters in den Heer niet vergeten, al waren zij ontslapen, want zij leefden bij God; zij hielden hun namen in liefdevolle gedachtenis; vooral zo zij voor het geloof des Zaligmakers gestreden en als martelaar vallende, overwonnen hadden; zij vereerden hen en bij die verering won alles, wat de herinnering aan hun aardse leven vernieuwen kon, een haarlok, een bloeddruppel, een kleed, een handschrift enz. aan betekenis en waarde. Doch genoeg om ons op het standpunt te plaatsen, vanwaar wij het verschijnsel in het kerkelijk leven der Christenen, waarover wij thans handelen, moeten beoordelen, opdat wij geen onrechtvaardig vonnis uitspreken over de zogenaamde reliquiënverering, wier oorsprong niet onrein en dus ook niet onchristelijk was..."

Tot zover prof. Moll. Wij gaan thans niet in op zijn nu volgend verwijt, dat later een ontaarding zou opgetreden zijn. Alleen willen wij verzekeren, dat de Katholieke Kerk de eer die aan den Ene toekomt, nooit aan anderen heeft bewezen. Voor het overige moeten wij constateren, dat Moll een kleine eeuw geleden sommige eeuwenoude praktijken van de Katholieke Kerk beter toonde te begrijpen, dan verschillende hoog- of zeergeleerde personen van tegenwoordig.